

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi R. Ł. i L. Ł.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 4 czerwca 2009 r.,

w sprawie powództwa A. K.-T. i P. T.

przeciwko R. Ł. i L. Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 marca 2012 r.,

- 1) odrzuca skargę;
- 2) zasądza od R. Ł. i L. Ł. solidarnie na rzecz A. K.-T. i P. T. solidarnie kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym;
- 3) przyznaje adw. Ł. Ś. od Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowego kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset), powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącym z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Wymaganie to jest spełnione tylko wtedy, gdy skarżący złoży oświadczenie, że szkoda wystąpiła, wskaże jej rodzaj, wysokość i czas powstania, wykaże, że jest ona następstwem wydania zaskarżonego wyroku oraz powoła lub przedstawi dowody albo inne środki uwiarygodniające jego twierdzenia w tym przedmiocie (porównaj między innymi orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16).

Nie spełnia powyższego wymagania przedstawienie szkody w skardze pozwanych o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 4 czerwca 2009 r. oddalającej ich apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji zasądzającego od nich solidarnie na rzecz powodów solidarnie kwotę 10 017 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 5 000 zł od dnia 22 października 2007 r. i od kwoty 5 017 zł od dnia 7 maja 2008 r.

Pozwani wskazali, że na skutek wydania zaskarżonego wyroku ponieśli szkodę w wysokości 12 335 zł. Stwierdzili, że skutkiem wydania zaskarżonego wyroku uprawomocnił się wyrok Sądu pierwszej instancji zasądzający od nich na rzecz powodów w sumie kwotę 11 735 zł oraz należne odsetki a nadto Sąd drugiej instancji zasądził od nich na rzecz powodów 600 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i suma tych kwot (12 335 zł) stanowi kwotę istniejącej i wymagalnej wierzytelności powodów względem pozwanych, zwiększającej pasywa pozwanych.

Skarżący nie przedstawili rachunkowego wyliczenia szkody w kwocie 11 735 zł wskazując jedynie, że jest to w sumie kwota zasadzona wyrokiem Sądu pierwszej instancji. Nie wskazali, co składa się na powyższą kwotę ani nie określili rodzaju tej szkody. Ponieważ Sąd pierwszej instancji zasądził od nich na rzecz powodów kwotę 10 017 zł z ustawowymi odsetkami od określonych w wyroku kwot i dat – nie wskazanie w skardze rachunkowego sposobu wyliczenia szkody w wysokości 11 735 zł ani nie określenie jej rodzaju – nie pozwala na stwierdzenie, że poniesienie szkody w tej wysokości zostało uprawdopodobnione. Nie wiadomo bowiem, co składa się na kwotę 11 735 zł: czy koszty procesu za pierwszą

instancje czy ustawowe odsetki od zasądzonej kwoty 10 017 zł., a jeżeli odsetki to za jaki okres i od jakich kwot (Sąd pierwszej instancji zasądzając odsetki rozdzielił bowiem zasądzoną należność na dwie różne kwoty i od każdej z nich zasądził odsetki od innej daty).

Powyższe braki uniemożliwiają weryfikację twierdzenia skarżących w zakresie wysokości szkody poniesionej przez wydanie zaskarżonego wyroku, co prowadzi do wniosku, że nie zostało spełnione wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 odrzucił skargę.

Na wniosek powodów zawarty w odpowiedzi na skargę zasądzono na ich rzecz solidarnie od pozwanych solidarnie zwrot kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

Na wniosek pełnomocnika z urzędu skarżących przyznano mu od Skarbu Państwa zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwany z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym (§ 19, 20 w zw. z § 13 ust. 5 pkt 2, § 6 pkt 5 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).